

NEW YORK TIMESI BESTSELLERITE AUTOR

SUSAN MALLERY

Kütkesta mind

Triloogia 3. raamat

Fool's Goldi roma

Susan Mallery
Thrill Me
2015

Kõik selle raamatu kopeerimise ja igal moel levitamise õigused kuuluvad
Harlequin Books S.A.-le. See raamat on välja antud kokkuleppel

Harlequin Books S.A.-ga.

Kaane kujundus pärineb Harlequin Books S.A.-lt ja kõik selle levitamise
õigused on seadusega kaitstud.

See teos on väljamõeldis. Selles esinevad nimed, tegelaskujud, paigad
ja sündmused on kas autori kujutluse vili või väljamõeldis. Mis tahes
sarnasus tegelike elus või surnud isikute, äriettevõtete, sündmuste või
paikadega on täiesti juhuslik.

Toimetanud Jana Kuremägi
Korrektor Inna Viires

© 2015 by Susan Mallery Inc.
© 2016 Kirjastus ERSEN

Sellel raamatul olevad kaubamärgid kuuluvad firmale Harlequin
Enterprises Limited või selle tütarfirmadele ja teised firmad kasutavad
neid litsentsi alusel.

B05307416
ISBN 978-9949-25-887-1

Kõik kirjastuse ERSEN raamatud ja e-raamatud on saadaval veebipoest
www.ersen.ee.

ESIMENE PEATÜKK

MAYA Farlow püüdis end veenda, et Fool's Goldi linnapea ekraanil paistvale paljale mehetagumikule on kindlasti mingi hea seletus. Vähemalt nii ta lootis. Linnapea Marsha oli talle ikka meeldinud ning tal polnud vähimatki tahtmist saada teada naise kohta, kes oli nüüd ta ülemus, midagi, mis oleks nii öäk.

Linnapea Marsha ohkas raskelt ning osutas ekraanile. „Täiesti uskumatu lugu,“ ütles ta ja vajutas klahvile, mille peale käivitus video ja taustheli.

„Võistlus lõpeb reedel 12.00. Arvake ära, kellega tegu. Saatke nimi lisatud numbrile.“

Maya vahtis ekraani. Kui video lõppes, uuris ta ekraanile ilmunud telefoninumbrit, seitsmekümnendates naissaatejuhti ja ta selja taga paistvat palja tagumiku pilti. *Meesterabva* palja tagumiku pilti, mõtles Maya, kuigi see polnudki ju nii oluline. Oluline oli see, et see oli paljas.

„Okei,“ lausus Maya mõtlikult, mõistes, et tegelikult oodati temalt midagi enam. Midagi – noh – intelligentsemat. Aga ausõna, ta ei osanud mitte midagi kosta. Paljast tagumikust rääkiv dressides vanaproua mõjus ju täiesti jaburalt. Arusaadavalt mõjus see lohutamalt kui mure, et linnapea Marsha võiks huvituda pornost.

Linnapea vajutas paarile klahvile, nii et pilt kadus ekraanilt. „Näed nüüd, mis probleem meil Eddie ja Gladyse saatega on.“

„Liiga palju paljaid tagumikke?“ küsis Maya, enne kui sõnastabast kinni sai. Kuigi see polnud just kõige intelligentsem vastus, ei osanud ta midagi arukat kosta.

Linnapea Marsha Tilson oli California osariigis kõige kauem ametis olnud linnapea. Ta nägi välja täpselt samasugune nagu kaheteistkümne aasta eest, kui Maya oli närviline kuuteistkümneaastane koolitüdruk, kes oli kolinud omapärasesse väikelinna ning lootnud, et tal õnnestub siin kohaneda. Linnapea kandis endiselt klassikalisi rätsepakostüüme ja elegantset pärlikeed. Ta valged juuksed olid soengusse üles pandud Omal ajal ei osanud Maya linnapea osas mingit seisukohta võtta, nüüd aga leidis ta, et linnapea oli väärt imetlust. Ta juhtis linna raudse, kuid õiglase käega. Veelgi olulisem oli aga see, et linnapea oli pakkunud talle tööd hetkel, kui Mayale oli selge, et peab oma elus sisse viima muudatused.

Ja nii ta siis nüüd siin oligi: Fool's Goldi vastne kommunikatsioonidirektor. Ning palja tagumiku võistlust läbi viiv vanaproua oli ilmselt nüüd tema probleem.

„Eddie ja Gladys on ikka värvikad kujud olnud,“ tõdes linnapea ohates. „Ma imetlen nende särtsu.“

„Ja huvi nooremate meeste vastu,“ pomises Maya.

„Kui sa vaid teaksid... Nende saade on väga populaarne nii kohalike kui turistide seas, aga minuga on saadete sisu osas võetud ühendust nii e-kirja kui ka telefoni teel.“

„Ja te tahate, et ma ohjeldaksin neid.“

„Ei tea, kas see on võimalik, aga jah. Meil pole vähimatki tahtmist murda piike föderaalse kommunikatsioonikomisjoni FCCga. Ma tunnen kaht selle liiget ning mul pole vähimatki tahtmist vältida kahe kõrgel positsioonil oleva sõbra kõnesid.“ Ta võbistas õlgu. „Või selgitada, mis pagan küll siin linnas aset leiab.“

Olles näinud saatelõiku, kus kaheksakümnele lähenev vanaproua näitab ekraanil paljast tagumikku ja kutsub televaatajaid arvama, millise kohaliku kuulsusega on tegu, oleks Maya võinud arvata, et sel päeval pole võimalik teda enam millegagi jalust rabada, aga see, et linnapea tunneb isiklikult paari kommunikatsioonikomisjoni liiget, oli veelgi rabavam uudis.

Ta kandis tahvelarvutisse mõned ülestähendused. „Okei. Ma räägin Eddie ja Gladysega ja selgitan neile sündsusreegleid.“

Laias laastus oli ta selliste piirangutega kursis, kuid pidi detailid endale selgeks tegema. Talle tundus, et neid kaht ei õnnestu veenda ebamäärase jutuga FCC reeglitest. Nendega rääkima minnes peab olema korralikult ette valmistatud.

„Sind visatakse vette tundmatus kohas,“ tõdes linnapea naeratahes. „Sul on ju täna alles teine tööpäev. Loodetavasti sa ei kahetse, et selle töö vastu võtsid.“

„Ei kahetse,“ kinnitas Maya. „Mulle meeldivad katsumused.“

„Sellisel juhul on küll vedanud.“ Linnapea heitis pilgu märkmete. „Järgmiseks tuleb arutada meie uut videokampaaniat. Linnavalitsus soovib kahesuunalist lähenemist: üks on seotud linna loosungiga. Fool's Gold – romantikalinn. Teine aga peaks toetama turismi laiema.“

Töövestluse käigus olid nad uut kampaaniat juba arutanud. „Mul on mõlema kohta terve rida ideid,“ kinnitas Maya innukalt.

„Tore. Me mõtleme videote kasutamiseks välja üha uusi viise. Loomulikult pannakse need üles linna kodulehele, aga samuti

soovime neid kasutada reklaami eesmärgil. Nii internetis kui ka televisioonis.“

Maya noogutas märkmeid tehes. „Nii et siis pooleminutilised lõigud ning sama materjal ühe ja kahe minuti pikkusena? Sõnum muutub sihtgrupist sõltuvalt?“

„Tehnilised aspektid jätan sinu mureks. Samuti on väga oodatud sinu ideed, kuidas vaatajaskonda suurendada. Linnavalitsus on väga dünaamiline seltskond, kuid me pole tehnika alal just kõige nutikamad. Sina pead meile teejuhiks olema.“

„Suurima rõõmuga.“

Mayal oli kontakte. Mitte küll FCCs, aga reklaami alal, ning ta oli päris kindel, et need sõbrad aitavad tal ideid välja mõelda. Materjali monteerimine nii, et see köidaks erinevaid huvigruppe, ei tohiks osutada probleemiks. Tuleb keskenduda linna pakutavatele vabaõhutegevustele, mida saab näidata spordikanalil ja spordiga seotud veebilehtedel. Sellistel kaabeltelevisioonikanalitel, mille vaatajaskond on peamiselt naised, näidata aga peresõbralikumaid asju, ning linke veebilehtedele, mis tõmbavad lastega naisi.

Kuigi sedasorti töö erines tunduvalt sellest, millega ta oli harjunud, olid sellega kaasnevad võimalused põnevad. Ta eelmine töö Los Angelese kohalikus telejaamas oligi liiga üksluiseks muutunud. Ning kuna tal polnud õnnestunud saada töökohta kaabeltelevisioonis, ei teadnudki ta, mida teha. Fool's Goldist tuli tööpakkumine just õigel hetkel.

„Sa vajad abi,“ jätkas linnapea. „Ühele inimesele on seda tööd kaugelt liiga palju – pealegi tahame videod kätte saada suve lõpuks.“

Maya noogutas. „Montaažiga tahaksin tegelda ise. See eeldab teatud oskusi.“ Ja oma töö sisu kellegi teise kätte usaldamine oleks raske. „Aga ettevalmistustöö ja võtete ajal kuluks küll abi ära.“

„Jah. Ning lisaks saatejuht.“

Maya tundis teatavat sähvatust. Täiuslikus maailmas esineks ta oma videotes ise, aga kahjuks ei meeldinud ta kaamerale küllaldaselt. Ta küll meeldis kaamerale, kuid armastust kaamerale vastu ei olnud. Ja selles äris oli vaja, et see armastus oleks kirglik. Mis tähendas, et on vaja kedagi, kes suudaks ekraanil särada.

„Mõni kohalik?“ küsis ta, mõeldes kõigile siinkandis elavatele spordikuulsustele. Pealegi teadis ta, et märulifilmisuperstaar Jonny Blaze oli ostnud hiljuti linna lähedal rantšo. Oleks vast vinge, kui õnnestuks Jonny värvata.

„Mul on hoopis teine mõte,“ lausus linnapea.

Selle peale koputas linnapea assistent just nagu tellitult uksele ja astus sisse. „Ta on siin. Kas saadan ta sisse?“

„Palun tee seda, Bailey,“ ütles linnapea.

Maya tõstis pilgu, tundes huvi, keda küll linnapea võiks sellise tähtsa töö jaoks sobivaks pidada. Linnal oli palju kaalul ja linnapea Marsha seadis alati linna huvid enda omadest kõrgemale. Kui...

Võib-olla oli tegu petliku valgusega, mõtles Maya hämmeldunult. Või eksitusega. Sest neile lähenev pikka kasvu, laiaõlgne ja pisut sugemata olemisega mees tundus häirivalt tuttav.

Liiga pikad lokkis juuksed, kolmepäevane habe ja õlal lohmas kulunud seljakott. Just nagu oleks mees astunud äsja maha Amazonasest tulnud vesilennukilt. Või siis Maya unenäost.

Delany Mitchell. Del.

Seesama Del, kes oli röövinud ta süütuse ja kaheksateistkümneaastase südame ning töötanud teda igavesti armastada. Seesama Del, kes oli tahtnud temaga abielluda. Seesama Del, kelle ta oli maha jätnud, kuna oli liiga noor ja kartis riskida usuga, et on armastamist väärt.

Mehe teksad olid nii kulunud, et nägid välja pehmed nagu beebi tekk. Ta valge särk oli lai, selle pikad varrukad olid üles

kääritud. Ta oli vastupandamatu kombinatsioon korratusest ja enesekindlusest. Ülimalt seksikas.

Kuidas on võimalik, et Del on taas Fool's Goldis? Miks tema sellest midagi ei teadnud? Ja kas on juba liiga hilja plehku panna?

Linnapea naeratas püsti tõustes. Ta sirutas mehele lähenedes tervituseks käed. Del kallistas teda ja suudles põsele.

„Te pole põrmugi muutunud,“ märkis Del tervituse asemel.

„Sina aga küll. Nüüd oled sa edukas ja kuulus. Kui tore, et oled jälle kodus, Delany.“

Maya tõusis püsti. Ta ei teadnud, mida teha või öelda. Mis mõttes *kodus*? See pole võimalik. Maya oleks ju sellest teadnud. Elaine oleks ju teda hoiatanud. Kuid tema ees seisis tõepoolest täies elusuuruses Del.

Kümme aastat hiljem nägi Del endiselt hea välja. Enamgi veel.

Mayas mäslesid vanad tunded – nii emotsionaalsed kui füüsilised. Ta oli hingetu ja tundis end rumala ning tänulikuna, et ei linnapea ega Del vaadanud tema poole. Tal oli hetk aega end koguda.

Tol ajal oli ta olnud nii noor, mõtles ta nukralt. Nii armunud ja nii tulvil hirmu. Kahjuks oli hirm peale jäänud ja ta oli suhtele inetult lõpu teinud. Ehk avaneb tal nüüd ometigi lõpuks võimalus selgitusi jagada ja vabandust paluda. Eeldades, et Del selle vastu huvi tunneb.

Linnapea osutas Mayale. „Ma usun, et sa mäletad Maya Farlow'd. Te ju vist käisite?“

Del pöördus Maya poole. Tema näolt võis lugeda üksnes teatavat huvi. „Me käisime,“ tõdes ta näoga, just nagu polekski nende suhe olnud tulvil meeletut kirge. „Tere, Maya. Pole sind juba pikka aega näinud.“

„Tore sind taas näha, Del.“